

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010024
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615010024.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika, na verejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2015 prejednal odvolanie podané obžalovaným J. Y. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/9/2015 z 11.5.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. Y. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/9/2015-64 z 11.5.2015 bol obžalovaný J. Y. uznaný za vinného, že:

aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 0T/75/2014 z 21.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a dňa 21.10.2014 bol vyzvaný na nastúpenie do výkonu tohto trestu, kde výkon trestu mal nastúpiť najneskôr do 31.10.2014 v Ústave na výkon väzby v Žiline a túto výzvu si prevzal dňa 21.10.2014, výkon tohto trestu však nenastúpil bez vážneho dôvodu a dňa 5.11.2014 mu bola obmedzená osobná sloboda príslušníkmi Odboru kriminálnej polície PZ Liptovský Mikuláš a bol dodaný do výkonu trestu,

čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 11.5.2015 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prítomná prokurátorka sa vzdala práva podať odvolanie a obžalovaný sa nevyjadril k možnosti podať odvolanie s tým, že si ponecháva lehotu na vyjadrenie.

Dňa 21.5.2015 bolo súdu prvého stupňa doručené písomné odvolanie obžalovaného J. Y. prostredníctvom obhajcu, čo do výrokov o vine a treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 11.5.2015, sp.zn. 2T/9/2015.

Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 29.6.2015, obžalovaný prostredníctvom obhajcu odôvodnil odvolanie, pričom v dôvodoch uviedol nasledovné skutočnosti:

„Obžalovaný má za to, že jeho konaním nebola naplnená skutková podstata prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pre ktorej naplnenie sa vyžaduje úmyselné konanie a jednak neexistencia vážneho dôvodu, ktorý by obžalovanému bránil včas nastúpiť výkon trestu odňatia slobody. Obžalovaný nekonal v priamom ani nepriamom úmysle, nechcel sa vyhnúť nástupu výkonu trestu odňatia slobody. Neskrýval sa, ale po celý čas sa zdržiaval na verejnom priestranstve v meste Liptovský Hrádok, kde aj vykonával aktivačné práce.

Obžalovaný je toho názoru, že nedostatok finančných prostriedkov na nástup výkonu trestu odňatia slobody je vážnym dôvodom brániacim obžalovanému nastúpenie výkonu trestu, a ktorého náležité objasnenie je rozhodujúcou skutočnosťou pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Okolnosť, že obžalovaný nedisponuje finančnými prostriedkami, mu nemôže byť na ťarchu. Práve naopak, obžalovaný sa účasťou na aktivačných prácach snažil zaobstarať si finančné prostriedky na svoju obživu. Preto má obžalovaný za to, že prvostupňový súd pochybil, keď nevykonal navrhnutý dôkaz, a to správu ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, ktorého vykonanie je nevyhnutné pre náležité objasnenie skutkového stavu veci. Taktiež sa nemožno stotožniť s tvrdením prvostupňového súdu o tom, že preprava do miesta výkonu trestu v ÚVV Žilina nepredstavuje vysoké náklady. V súvislosti s nástupom výkonu trestu odňatia slobody sa však nejedná len o náklady na prepravné, ale aj na zabezpečenie si vecí osobnej potreby, hygienických potrieb a pod. Pre osobu obžalovaného tieto náklady predstavujú vysoké výdavky, ktorých pokrytie sa snažil zabezpečiť práve výkonom aktivačných prác. Skutočnosť, že u obžalovaného sa nejednalo o úmyselné konanie, ako aj existenciu vážneho dôvodu, ktorý mu bránil v nástupe výkonu trestu, možno vyvodit' aj z toho, že u obžalovaného nešlo o prvé uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a vo všetkých ostatných prípadoch obžalovaný riadne a včas nastúpil na uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a žiadnym spôsobom sa nebránil nástupu trestu. Až v danom prípade nenastúpil trest riadne a včas, nakoľko mu v tom bránil vážny dôvod, a to nedostatok finančných prostriedkov.

Ak bude mať odvolací súd za to, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd prihliadol na skutočnosti uvedené v tomto odvolaní pri hodnotení primeranosti trestu. Obžalovaný považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov za neprimeraný, nakoľko nespĺňa požiadavky spravodlivosti trestu, nenapĺňa cieľ individuálnej prevencie a nezodpovedá stupňu spoločenskej nebezpečnosti. Preto, s prihliadnutím na v súčasnej dobe vykonávaný trest odňatia slobody, ako aj na správanie obžalovaného v ÚVTOS Ružomberok, ktoré je hodnotené pozitívne, postačuje na nápravu obžalovaného aj trest kratšieho trvania.

Vzhľadom k uvedenému obžalovaný prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu navrhuje, aby Krajský súd v Žiline zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 11.5.2015, sp.zn. 2T/9/2015 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k písomným dôvodom odvolania obžalovaného J. Y..

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie po splnení zákonom stanovených podmienok v neprítomnosti obžalovaného J. Y.. V konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym a erudovaným spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali

vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolacie námietky obžalovaného, ktoré spočívajú v tvrdení, že nedostatok finančných prostriedkov na nástup výkonu trestu odňatia slobody je vážnym dôvodom brániacim obžalovanému k nastúpeniu výkonu trestu, nie sú spôsobilé zvrátiť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Ak obžalovaný považoval okolnosti uvádzané v písomných dôvodoch odvolania za dôležité dôvody, ktoré mu bránili v nástupe na výkon trestu odňatia slobody, mal postupovať v súlade s § 410 Tr. por., pričom o takomto postupe v súdnom spise nie je žiaden dôkaz.

Aj s pohľadom na odvolacie námietky obžalovaného, vzťahujúce sa k výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, preskúmal odvolací súd aj výrok o treste a vzhľadom na vyššie vyslovený záver o právnej kvalifikácii súdeného skutku stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanému. Trest tak, ako bol uložený obžalovanému súdom prvého stupňa, je v súlade so zákonom a uložený trest považuje odvolací súd za primeraný. K odôvodneniu výroku o treste urobenému okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd aj uloženie trestu obžalovanému odôvodnil vyčerpávajúcim a dostatočným spôsobom.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov je neprimeraný, nespĺňa požiadavky spravodlivosti trestu, nenapĺňa cieľ individuálnej prevencie a nezodpovedá stupňu spoločenskej nebezpečnosti. Tieto kritériá pre ukladanie druhu a výmery trestu žiadnym spôsobom obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania nerozvedol vo vzťahu k svojej osobe, pričom odvolací súd je, naopak, toho názoru, že uložený trest obžalovanému J. Y. je zákonný a zároveň spĺňa i požiadavky spravodlivosti. Tento záver odôvodňuje samotná osoba obžalovaného J. Y. a jeho kriminálna minulosť, keď z odpisu registra trestov vyplýva, že v odpise registra trestov má deväť záznamov, pričom len v roku 2014 bol dvakrát uznaný vinným z majetkového deliktu a v oboch prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Stavu veci a zákonu zodpovedá zaradenie obžalovaného J. Y. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri splnení podmienok stanovených § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného J. Y. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.